

ה"ת 2512/03/22 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד יוסי חזות

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 2512-03-22 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' חזות
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת דנה עופר
מבקשים
נגד
משיבים
משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
יוסי חזות

החלטה

1. במסגרת תיק זה עתרה המבקשת בחודש ספטמבר 2022 להארכת תוקף החזקת תפוסים של המשיב, שמוחזקים בידיה מאז 27.2.19, ותוקף ההחזקה הוארך מאז, מעת לעת. המשיב מתנגד להארכת תוקף התפוסים, ועותר להשבתם לידי.

2. כנגד בני משפחת הרינג (רן ואילנה ההורים, גיא, יניב ומאיה - ילדיהם) וחשודים נוספים מתנהלת חקירה מורכבת, בעניין חשד לעבירות של קבלת דבר במרמה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.

המשיב בתיק זה חשוד כי שימש "איש קש" עבור החשוד העיקרי בפרשה, ובכך סייע בביצוע עבירות הלבנת ההון.

3. ההליך שלפניי הוא אחד מכמה הליכים שמתנהלים בענייני התפוסים של החשודים השונים, ואשר עוסקים באותה פרשייה.

במסגרת החקירה נתפס בידי המבקשת רכוש רב של החשודים, רובו מוחזק מתוך מטרה שיחולט בעתיד, לאחר הגשת כתבי אישום וככל שיורשעו החשודים, וחלקו מוחזק לצורך ראייתי במסגרת כתב האישום שיוגש.

לטענת המבקשת, כנגד החשודים ישנן ראיות לכאוריות לעבירות שהיקפן הכספי נאמד בעשרות מיליוני שקלים. לטענתה, החקירה מתנהלת באופן רציף ומתארכת בשל מורכבותה וריבוי המעורבים (מדובר במאות נחקרים, עשרות חשודים, ומאות אלפי מסמכים רלבנטיים לחקירה, כמו גם תוצרי פריקות מחשבים). כן טוענת המבקשת, כי האינטרס הציבורי מחייב המשך החזקת התפוסים לצרכי חילוט, ואינטרס זה גובר על זכות הקניין של

החשודים.

עוד טוענת המבקשת, כי פעלה באופן מידתי, והותירה בידה תפוסים ברישום בלבד, באופן שאינו מונע מהחשוד שימוש באותם תפוסים. נכסי מקרקעין תפוסים ברישום בלבד. רכבים תפוסים אף הם ברישום וניתן לעשות בהם שימוש. לא נתפסו חשבונות בנק או כספים של החשוד דנן.

המבקשת מודעת לכך כי החריגה מתמשכת זמן רב, אלא שלטענתה לא ישבה בחיבוק ידיים ופעלה ללא לאות לקידום החקירה. לטענתה, תקופת הקורונה שחלה במהלך תקופת החקירה האטה את קצב התקדמותה בשל האילוצים השונים שנבעו מהגבלות הקורונה. אירועים ביטחוניים שחלו במהלך התקופה השפיעו אף הם על היכולת לקדם את החקירה ולסיימה.

המבקשת הניחה בפניי דו"חות סודיים המפרטים את החשדות והיקפם, השלמות החקירה שהתבצעו על פי הוראות הפרקליטות, ופעולות החקירה שנותרו לביצוע.

4. על פי המפורט בבקשה, בידי המבקשת תפוסים של המשיב, כדלהלן:

כסף מזומן, בסך כ-40,000 ₪;

שני טלפונים ניידים (אחד מסוג איפון, שני מסוג נוקיה);

תכשיט;

שני כלי רכב (מ.ר. 9279452 ו-9693853), תפוסים ברישום בלבד.

5. לטענת המבקשת, המשיב דנן שימש כאיש קש עבור החשודים ממשפחת הרינג, בכך שנרשם כבעלים של ארבע חברות שונות, ובמיוחד כבעליה של חברה בשם א.ק. קווי אחזקות, שבמסגרתה בוצעו מרבית העבירות. לטענת המבקשת, המשיב קיבל שכר חודשי של כ-10,000 ₪ על מנת לשמש כאיש קש של החברה הנ"ל, והמשיך לעשות כן גם לאחר שהתפרסמו בכלי התקשורת כתבות על אודות תלונות כלפי אותה חברה ומעשי ההונאה המיוחסים לה.

המשיב לא שיתף פעולה עם המבקשת, ושמר על זכות השתיקה בחקירותיו. משכך, המשיב אף לא סיפק כל הסבר לסכום הכסף המזומן שנתפס בידיו, סך כ-40,000 ₪ כאמור. לטענת המבקשת, קיים חשש שמקורו של הכסף בעבירות שונות שביצע המשיב (לעניין זה הוצג בפניי גם מידע מודיעיני). המשיב הוא בעל עבר פלילי. כזכור, בין התפוסים ישנו יומן ובו רשימת שמות וסכומי כסף. כן נתפס בידי המשיב טלפון "מבצעי" (מכשיר הנוקיה), שמשמש לרוב בידי עבריינים.

עוד מציינת המבקשת, כי כלי הרכב תפוסים ברישום בלבד.

לטענת המבקשת, החזקת התפוסים בידיה אינה מהווה הכבדה מיוחדת על המשיב, והפגיעה בו מהמשך ההחזקה היא מזערית. לעומת זאת, שחרור הרכוש התפוס לידי המשיב משמעו היעדר כל יכולת חילוט עתידי בעניין רכושו, שכן המשיב אינו מנהל אורח חיים נורמטיבי ויהיה קושי לאתר רכוש שלו.

6. ב"כ המשיב הדגיש בטיעונו את משך התקופה של החזקת התפוסים, קרוב לארבע שנים. כן הדגיש ב"כ המשיב, כי לאורך הזמן הורו בתי המשפט למבקשת לסיים את החקירה, והיא התחייבה פעם אחר פעם לעשות כן, אך עד היום החקירה לא הסתיימה.

עוד טוען המשיב, כי הוא נמצא במעגל השני של החשודים, קרי - לא חשוד עיקרי, אלא מי שנחשד בסיוע לביצוע העבירות, ועל כן הגיעה העת להורות על שחרור התפוסים לידי. המשיב הפנה להחלטות שניתנו בענייניהם של חשודים אחרים, אשר משתייכים לאותו מעגל שני של חשודים, ואשר התפוסים שלהם שוחררו לבסוף.

כן הפנה ב"כ המשיב לפסיקה הנוגעת לתפיסת תכשיטים, כאשר גם כאן ישנו תכשיט שנתפס מהמשיב וטרם הושב. עוד טוען ב"כ המשיב, כי על פי טענותיה של המבקשת עצמה, נראה כי מקור הרכוש שנתפס אינו בעבירות הנחקרות כאן, ועל כן אין הצדקה להותרתו תפוס.

דין והכרעה -

7. מטרת המבקשת בהחזקת מרבית התפוסים היא חילוטם העתידי, בהתאם למסלול הקבוע בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, אם כחילוט של תפוסים אשר הושגו באמצעות ביצוע עבירות, ואם כחילוט מתוך רכושו של המשיב בשווי הרכוש שבו נעברה העבירה.

לעניין סמכות המבקשת לתפוס רכוש בשווי הרכוש שלגביו קיימים חשדות לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, בנוסף לעילות התפיסה על פי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש), אפנה להחלטה שניתנה בקשר לפרשה הנדונה בע"ח (חי') 61825-07-21.

אף אין צורך להידרש במסגרת זו לשאלת הראיות ועוצמתן, לאחר שכמה וכמה מותבים כבר קבעו כי קיימת תשתית ראיתית מספקת שהצדיקה הארכת תוקף החזקת התפוסים מפעם לפעם.

אציין בקצרה, כי עיינתי לא רק בדו"ח הסודי העוסק בחשדות כלפי המשיב, אלא גם בנספחים שהוגשו לעיוני, ועל כן נחה דעתי כי ספציפית בעניינו של המשיב דנן, אכן קיימת תשתית ראיתית לכאורית להוכחת המיוחס לו.

8. אין ספק, כי משך הזמן שבמהלכו מוחזקים התפוסים בזיקה לחקירה הנדונה הוא ארוך במיוחד, שכן הרכוש תפוס מאז פברואר 2019, תקופה שמתקרבת כבר לארבע שנים.

לא זו בלבד, אלא שעד היום לא הסתיימה החקירה, ובניגוד להצהרות המבקשת שניתנו בעבר - כאשר הודיעה כי היא צופה שהחקירה תסתיים עד ספטמבר 2021, כעת אין המבקשת מציגה צפי לסיום החקירה כולה (אף שב"כ המבקשת ציין בדיון לפניי, כי למעשה החקירה בעניינו של המשיב דנן הסתיימה).

9. בהתאם לפסיקה - "בהינתן זכות הקניין של הנאשם ברכושו, נדרש לערוך איזון ראוי בינה לבין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט בסופו של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמני יש לנקוט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוט... צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיום ההליך" (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, 11.8.19).

באותו עניין דובר ברכוש שהיה תפוס כבר במשך 5 שנים, שנתיים מתוכן - לאחר הגשת כתב אישום. על רקע זה ראה ביהמ"ש העליון להורות על צמצום הרכוש המוחזק לצרכי חילוט עתידי, בהינתן חזקת החפות העומדת לנאשמים ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך המשפטי. היקף הרכוש התפוס, שעמד על כ-35 מיליון ₪, צומצם לכמחצית - 18 מיליון ₪.

10. בהחלטתה של כב' השופטת נאות-פרי בע"ח 24163-12-21 (4.1.22), במסגרת ערר על החלטה להארכת תוקף תפוסים בנוגע לפרשייה הנדונה, אמנם נדחה הערר על ההחלטה אשר התירה המשך החזקת התפוסים למשך חצי שנה נוספת, אולם לצד זאת צוין כבר אז, כי ככל שחולף הזמן כבד יותר הנטל על המבקשת להצדיק את המשך התפיסה, וכי מתקרבת מאוד נקודת הזמן שבה לא ניתן עוד יהיה לראות במבקשת כמי שעומדת בנטל זה.

11. בהחלטתו הנזכרת לעיל של כב' השופט מנדלבוים בתיק ע"ח 61825-07-21 נאמרו לענייננו הדברים הבאים:

"אין חולק על כך שטרם הוגש כתב אישום כנגד העורר ובהתאם חזקת החפות עומדת לו במלוא עוצמתה. זאת ועוד, מבלי להמעיט מהיקף החקירה המתנהלת כנגד העורר ואחרים וממורכבותה, כפי שגם אני התרשמתי בעת שעיינתי בדו"ח הסודי ובחומרי החקירה שהוצגו בפני ונותרו בידי זמן מה לצורך עיון בהם, עדיין יש ליתן משקל ממשי לצורך במניעת פגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של העורר

בנסיבות בהן, קיימת התמשכות רבה של הליכי החקירה.

בהקשר זה אציין כי בדיון שהתקיים בפני בחודש אוגוסט 2021 הצהיר ב"כ המשיבה כי **"החקירה נמצאת לקראת סיומה. אנחנו נמצאים לקראת סיומה של הפרשיה הזו בשלב האחרון של החקירה. אנחנו מטפלים כרגע בהשלמות חקירה של הפרקליטות, השלמות חקירה סופיות..."** ובהתאם הובהר על ידו כי נתבקש הארכת תוקף צווי התפיסה רק עד לחודש 10/21.

כיום מצויים אנו שמונה חודשים !!! לאחר דבריו של ב"כ המשיבה ומהדיון שנערך כאמור בבית משפט השלום בעכו בחודש מרץ 2022 אני למד כי המשיבה ביקשה את הארכת צווי התפיסה הזמניים עד לחודש 9/22 ולא מצאתי כי ניתנה על ידה התחייבות ברורה באשר למועד סיום החקירה והגשת כתב אישום כנגד העורר.

בנסיבות אלו חייב לעמדותי להינתן משקל ממשי לעובדה שנכסי המקרקעין של העורר (באמצעות חברה ג.ר.ה) תפוסים החל מיום 27.02.19 (במשך קרוב ל-3.5 שנים!!), ותוקף התפיסה הוארך באופן חריג 7 פעמים מעבר לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, ועל אף שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, עדיין שלילת זכותו של העורר לנהוג בנכסים אלו "מנהג בעלים" לרבות בדרך של קבלת אשראי כנגד הנכסים או מכירתם, על סמך חשדות בלבד ומבלי שהוגש נגדו עד היום כתב אישום, יש בה כדי להוות פגיעה בלתי מידתית בזכות הקנין של העורר.

זאת ועוד, דרישתה של המשיבה להפקדת מלוא שווי הנכסים ללא ניכוי כלשהו, מבוססת על ההנחה שלפיה קיימת ודאות בכך שהעורר יורשע בעבירות שהדין מקנה בגיןן אפשרות חילוט עונשית, בית המשפט יורה על חילוט עונשי, הנכסים יעברו לבעלות המדינה והיא זו שתמכור אותם, לטענתה, ללא חיוב במס שבח, ללא צורך בהעברת חלק המע"מ למס ערך מוסף, ללא צורך בסילוק חובות לנושים מובטחים וללא התחשבות בחובות הרובצים על הנכסים המונעים העברת הנכסים לידי צדדי ג'. **אלא שכאמור אנו רחוקים מאד מוודאות זו, והתמשכות החקירה כנגד העורר במשך שנים, ללא הגשת כתב אישום, יש בה כדי להעיד לכאורה על החלשה ממשית של התרחיש עליו מבוססים טיעוני המדינה, ולכך כאמור חייב להינתן ביטוי חשבוני בבואנו לקבוע ערובה מידתית לשחרור התפוסים לידי העורר.**

בנוסף לכל האמור כבר נפסק לא אחת כי **"כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספי המקיים מתאם עם ערכו הכלכלי של הנכס"** (בש"פ 2346/21 ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ (14.7.21) פסקה 10 (להלן - **"ענין עמר"**)).

במקרה שלפנינו אני סבור כי טיעוני המשיבה הדורשים הפקדה של מלוא שווי הנכסים כתנאי לפדיונם,

אינם עולים בקנה אחד עם העקרון לעיל.

(...)

מאידך יש לזכור את חומרת החשדות המיוחסות לעורר, ואת הצורך במתן צווים זמניים אשר יבטיחו את שמירת האפשרות לביצוע חילוט עתידי במקרה של הרשעה, שהוכר בחקיקה ובפסיקה ככלי חשוב ומשמעותי בהרתעת הרבים בין היתר מביצוע עבירות שעניינן הלבנת הון ושמירה על העירון "שלא יצא חוטא נשכר" (ראו לדוגמא ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית פ"ד נב(2) 385,410 (1998)).

בשים לב לשיקולים שפורטו קבע כב' השופט מנדלבום, כי משוויים של נכסי המקרקעין (על פי שמאוויות שנעשו במסגרת ההליך שלפניו) שנתפסו ברישום והם רשומים בבעלות חברת ג.ר.ה (חברה שרשומה בבעלותו של יניב הרינג, אולם על פי החשד למעשה היא של אביו, רן הרינג), יש להפחית 35% עלויות מימוש, ולאחר מכן 15% נוספים בגין "נטרול אי הודאות וההקלה למדינה באפשרות לבצע חילוט", וכנגד ערבות כזו ישוחררו נכסי המקרקעין.

החלטה זו נוגעת ישירות לפרשה הנדונה כאן. לאורה של החלטה זו, הרי שאין להורות על שחרור כלל התפוסים של כלל החשודים, אלא יש לבחון את מידתיות התפיסה וכן קיומה של אפשרות "לפדות" תפוסים באמצעות ערובה מתאימה.

12. השאלה העיקרית המונחת, אפוא, לפתחי כעת היא שאלת מידתיות התפיסה, בשים לב למשך הזמן החריג של החקירה, כשנכסיו של המשיב תפוסים.

בהקשר זה אציין, כי לאחרונה ניתנו החלטות בנוגע לנכסיהם של אנשי קש אחרים באותה פרשה, ולמעשה רוב רכושם הוחזר להם (החלטותי בתיק 2502-03-22 ובתיק 2539-03-22). המבקשת השלימה עם ההחלטות הללו ולא הגישה עליהן ערעור.

למרות ההחלטות הנ"ל טוענת המבקשת, כי יש להבחין בין החשודים האחרים לבין המשיב דנן.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומרי החקירה שהונחו לעיוני, אני סבורה כי יש לקבל את גישת המבקשת. החשדות כלפי המשיב כאן חמורים יותר, ואף שהוא נמנה על "אנשי הקש", הרי שמעורבותו בעבירות, לכאורה, גדולה יותר, ועל רקע זה הוא גם קיבל שכר גבוה יותר כנגד הסכמתו לשמש כאיש-קש עבור מספר חברות, שבמסגרת פעילותן בוצעו העבירות, בודעו - לכאורה - על הפעילות הבלתי חוקית המתבצעת במסגרת אותן חברות.

13. כאמור, בשים לב למשך הזמן החריג שבמהלכו נמשכת החקירה הגלויה, והתפוסים מוחזקים בידי המבקשת, ראוי לבדוק את מידת ההכבדה על המשיב אם התפיסה תימשך, אל מול אינטרס החילוט, ככל שאכן יוגש נגד המשיב כתב אישום והוא יורשע.

המשיב לא הצביע על הכבדה חריגה אשר נובעת מהמשך החזקת התפוסים. אמנם, הסכום שנתפס מידי במזומן אינו סכום מבוטל (40,000 ₪ לערך), אך ביחס ליתר התפוסים אין הכבדה של ממש. חלקם תפוסים על מנת לשמש כראיות וערכם כיום אינו משמעותי (שני טלפונים ניידים ויומן). כלי רכב שנתפסו הם תפוסים ברישום בלבד, דהיינו - שוחררו פיזית לידי המשיב זה מכבר.

המשיב לא העלה טענות קונקרטיות בדבר ההכבדה שנוצרה מבחינתו בשל הימצאות התפוסים בידי המבקשת, והתמקד בנושא משך הזמן והתארכות החקירה.

כידוע, לצורך חילוט "בשווי", אין המבקשת נדרשת להראות, כי הרכוש שנתפס מקורו בביצוע העבירות דווקא, ולכן אין רלבנטיות לטענות המשיב, כי יתכן שמקור הכספים אחר. על כל פנים, המשיב לא מסר בחקירותיו גרסה כל שהיא לעניין הכסף המזומן שנתפס ברשותו, כאמור לעיל, שכן הוא שמר על זכות השתיקה.

בנסיבות אלו, אני סבורה כי האיזון בין האינטרסים השונים, בעניינו של המשיב דן, מביא דווקא למסקנה, כי יש להאריך את משך החזקת התפוסים כמבוקש. מעורבותו של המשיב בעבירות, לכאורה, משמעותית יותר מאשר זו של חשודים אחרים מה"מעגל השני"; הותרת התפוסים בידי המבקשת אינה כרוכה בהכבדה משמעותית על המשיב; ואילו אינטרס החילוט ייפגע משמעותית אם ישוחררו התפוסים לידי, שכן נראה כי קשה יהיה לתפוס אצל המשיב רכוש אחר שיוכל לשמש לאותו צורך, ככל שיורשע בדיון.

משך הזמן שבמהלכו מוחזק הרכוש של המשיב בידי המבקשת הוא אכן חריג. אני מתעלמת מהפגיעה בזכות הקניין, אולם כפי שצינתי בהחלטות אחרות שניתנו ביחס לחשודים אחרים באותה פרשה, מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, בחשד לעבירות חמורות בהיקפים גדולים, ובמהלך השנים שחלפו עסקה המבקשת ללא לאות בקידום החקירה, למרות קשיים שונים שנצבו בדרכה.

בשים לב לשיקולים מזה ומזה, ובהתחשב בכך שנכון להיום נראה כי החקירה היא אכן לקראת סיומה, מצאתי כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכה נוספת של תוקף החזקת התפוסים.

14. חריג אחד, לעניין התכשיט שנתפס.

אמנם ניתן לתפוס גם תכשיטים לצורך חילוט "בשווי" (רע"פ 4526/18 אלוביץ' נ' מדינת ישראל, 5.8.18; בש"פ 8151/18 מדינת ישראל נ' אברמוב, 13.1.19), אולם בעניין זה נדרש צו חיפוש ותפיסה מתאים, קונקרטי, ונדרשות נסיבות מיוחדות שיצדיקו את התפיסה (בין במסגרת הצו ובין כהכשרת התפיסה בדיעבד על ידי ביהמ"ש).

המבקשת לא ציינה מה טיבו ומה טבעו של התכשיט שנתפס, מה ערכו ובאילו נסיבות נתפס.

גם מעיון בחומרי החקירה שהוצגו לעיוני לא ראיתי התייחסות לאותו תכשיט.

בנסיבות העניין, ובשים לב למשך התפיסה, אני רואה לנכון שלא להיעתר לבקשה בעניינו של התכשיט, ובכך להורות על השבתו המיידית למשיב.

15. סוף דבר, אני נעתרת לבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 120 יום מיום הגשת הבקשה (ראה עמ' 2 לפרוטוקול מיום 17.11.22, שורה 16), מלבד התכשיט, שיוחזר כעת.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.